చంపకమాల

టెంపోరావ్

ప్రఖ్యాత సినీతార చంపకమాల రాత్రి ఒంటి గంటకు యింటికి తిరిగి వెళుతోంది, తన మెర్సిడిస్ కారులో. స్పీడు తగ్గింది. కాస్సేపట్లో కుదుపుతూ కారు ఆగిపోయింది. డ్రయివర్ నాయుడు ఆమెవైపు భయంతో చూశాడు.

"టాంకులో పెట్రోలు లేదమ్మా" అన్నాడతను.

"సాయంత్రం ఫిల్ చేయించాం!" అర్చిందామె.

"అదే నాకు ఆశ్చర్యంగా వుందమ్మా" అని డ్రయివర్ కిందకు దిగాడు.

రోడ్డు యిరువైపులా ఆమె చూసింది. ఎక్కువగా జనసంచారం లేదు. పట్టపగలు ఇలా జరిగివుంటే ప్రజలు ఆమె కారును చుట్టేసేవారు. ఆమె ముప్పుతిప్పలూ పడేది.

"బంక్ ఎంత దూరంలో వుంది?"

"చాలా దూరం వెళ్ళాలమ్మా" అన్నాడు డ్రయివరు.

"వెళ్ళి కొని కాన్‌లో పట్రా."

"మిమ్మల్ని ఒంటరిగా వదిలివెళ్ళడం మంచిది కాదమ్మా" అన్నాడు నాయుడు వినయంగా.

పదేళ్ళనుంచి నాయుడు ఆమె దగ్గర డ్రయివర్ గా పనిచేస్తున్నాడు. విశాలమైన కాంపౌండులో చిన్న యిల్లొకటి కట్టించి ఆమె నాయుడికిచ్చింది. తన భార్యా పిల్లలతో నాయుడు ఆ ఇంట్లో సుఖంగా జీవితాన్ని సాగిస్తున్నాడు. మరోచోట డ్రయివర్ గా వుంటే తన కిప్పుడొచ్చే డబ్బురాదు. సౌకర్యాలు వుండవు.

కార్లో కూర్చుని చంపకమాల ఆలోచిస్తోంది. అంత పెట్రోలు పోసే ఏమైంది? వాడే యేదో చేసివుండాలి! వాడే, తన భర్త! తను యింట్లోంచి గెంటేసిన భర్త శివరావు!

ఏదో కారు వస్తోంది. డ్రయివర్ నాయుడు ఆ కారును ఆపాడు. కార్లోని వాళ్ళతో ఏదో మాట్లాడి అతడు మెర్సిడిస్ వైపు పరిగెత్తుకొచ్చాడు.

"అమ్మా, ఆ కారులో ప్రొడ్యూసర్ బంగార్రాజు గారున్నారు. మిమ్మల్ని మీ యింటి దగ్గర దింపుతా నన్నారు" అన్నాడు డ్రయివర్.

"చంపకమాలా, రాఅమ్మా" పిల్చాడు బంగార్రాజు.

ఆమె డ్రయివర్ కి డబ్బిచ్చింది.

"పెట్రోలు పోయించి తీసుకురా" అని చెప్పి ఆమె బంగార్రాజు అంబాసిడర్ కార్లో ఎక్కింది.

డ్రయివర్ కారును పోనిచ్చాడు. బంగార్రాజునుంచి విస్కీ వాసన గుప్పున కొడ్తోంది. అతడు రోజూ ఒక ఫుల్ బాటిల్ సేవిస్తూ వుంటాడు. ఇంతకుముందు అతడి చిత్రంలో ఆమె నటించింది. కాని పెద్ద స్టార్ అయ్యాక ఆమెను అతడు బుక్ చేయలేదు.

కారు స్పీడుగా వెళుతోంది. బంగార్రాజు ఆమెవైపు ఓరగా చూశాడు.

"వెంటనే యింటికెళ్ళాలా?"

"వెళ్ళి నిద్రపోవాలి" అందామె.

"నా దగ్గర ఒక మంచి కథ వుంది. హీరోయిన్ చిత్రం. నీ దగ్గరకు తద్దామనుకుంటున్నాను" అన్నాడు బంగార్రాజు.

"తెలుగు చిత్రాలకు ముఖ్యం హీరోలు, హీరోయిన్లు కాదుగా!"

"హీరోయిన్ చిత్రాలు కూడా జయిస్తాయి, బలమైన కథ వుంటే."

"నా మార్కెట్ రేటు మీకు తెల్సే వుంటుంది."

"నాలాంటి పాతవాళ్ళకు కొంత తగ్గించాలి. ఈ మధ్య నేను నిర్మించిన రెండూ ఫ్లాంఫ్స్. నన్ను మళ్ళా నువ్వు నిలబెట్టాలి."

"ఇంటికి రండి, చూద్దాం."

"వింటానంటే కథ ఇప్పుడే చెప్తాను."

ఆమె విసుగ్గా అతడివైపు చూసింది.

"ఇప్పుడు వినే సిథితిలో లేను. ముందుగా ఫోన్ చేసి రండి" అందామె.

జేబులో వున్న బాటిల్లోంచి అతడు కొంచెం విస్కీని తాగేసి ఆమెకంక తిరిగాడు.

"నువ్వు బాగా పైకెళ్ళిపోయావు. చాలా సంతోషం."

"థాంక్స్, నన్ను కాస్సేపు విశ్రాంతిగా వుండనీయండి" అందామె.

"అలాగేనమ్మా" అన్నాడు బంగార్రాజు.

2

భోజనం చేసి చంపకమాల తన గదికి చేరుకుంది. పరుపుమీద అలసటగా వాలింది. మూడు రోజులనుంచి ఆమెకు మంచి నిద్రలేదు. సుఖంగా పడుకోవాలి! పొద్దుట పద్దాకా లేవకూడదు.

పక్కనే గాఢ నిద్రలో వున్న కొడుకువైపు ఆమె ఆప్యాయంగా చూసింది. అతడిమీద చేయివేసి పడుకుంది.

టెలిఫోన్ మ్రోగింది! అది తన అన్‌లిస్టెడ్ నంబరు ఫోన్! ఆ నంబరు కొంతమందికి మాత్రం తెలుసు. ఆ దుర్మార్గుడికి కూడా తెలుసు!

"హలో!" అందామె.

"సుబ్బాయమ్మా, ఎలా వున్నావు?"

"నువ్వా?"

"నేనే, అగ్ని సాక్షిగా నిన్ను పెళ్లాడిన భర్తను!"

"నీకేం కావాలి?"

అతడు అటువైపున గంభీరంగా నవ్వాడు.

"నాకేం కావాలి! మధ్యలో నీ కారు ఆగిపోయిందా?"

"ఆగిపోతే వాడిలిపోను. మరో కారులో యింటికి చేరుకున్నాను. నన్నిలా పీడిస్తే నీకేమిటి వస్తుంది?"

"సుబ్బాయమ్మా, నువ్వు యేడిస్తే నేను ఆనందిస్తాను. నువ్వు కష్టపడ్డం నాకెంతో యిష్టం. నిన్నిలా యమదూతలా పీడిస్తూనే వుంటాను."

"త్వరలో నీకు బుద్ధి చెప్తాను. నేను పోలీసు రిపోర్టిస్తే జైల్లో వుంటావు."

"రిపోర్టివచ్చుగా!"

"బరి తెగించిన మనిషివి! నేను పడుకోవాలి."

"త్వరలో నిన్ను నా కాళ్ళ దగ్గరకు రప్పిస్తాను!"

"ఏం చేస్తావేమిటి?"

"అదంతా ముందుగా చెప్పను. జరిగాక నువ్వే చూస్తావు."

"షటప్, యూ రోగ్" అని ఆమె రిసీవర్ పెట్టేసింది.

పడుకోడానికి ఉపక్రమించింది. కాని నిద్ర పట్టలేదు. గతం ఆమెకు గుర్తుకొస్తోంది.

శివరావు ఆమెను పెళ్ళాడినపుడు తన వయస్సు 16 ఏళ్ళు. అతడితో సంవత్సరంపాటు కాపురం చేసింది. అప్పట్లో అతడు 200 రూపాయలు గడించేవాడు. బట్టల షాపులో పనిచేసేవాడు. పట్నంలో మారుమూల నున్న చిన్న ఫ్లాట్‌లో వాళ్ళు జీవించేవారు.

సంవత్సరం గడిచాక ఆమె జీవితం మారిపోయింది. బస్సు స్టేండులో నిలబడిన ఆమెను కారులో వెళ్తూన్న ఫిలిం డైరెక్టర్ ధనరాజ్ చూశాడు. వెంటనే కారాపి ఆమెవైపు కొంతసేపు చూస్తూ వుండిపోయాడు.

అటుపైన అంతా చకచక సాగిపోయింది. డ్రయివర్ ఆమెతో మాట్లాడాడు. ఆమెను కారు దగ్గరకు తీసుకెళ్లాడు. ధనరాజ్‌ను చూసి ఆమె నమస్కరించింది. అతడి చిత్రాలెన్నో చూసింది. ఎన్నో సూపర్ హిట్ చిత్రాలను ధనరాజ్ తెలుగు తమిళ భాషల్లో నిర్మించాడు. అతడు డైరెక్టు చేసిన హిందీ చిత్రాలు కూడా అఖండ విజయాన్ని సాధించాయి.

ధనరాజ్ ఆమెవైపు నవ్వుతూ చూశాడు.

"నీతో మాట్లాడాలి, యిలా కూర్చో!" అన్నాడతను.

ధనరాజ్‌లో ఏదో కమాండ్ వుంది. ఆమె కారులో అతడి పక్కనే కూర్చుంది. ధనరాజ్ డ్రయివర్ వంక చూశాడు. తలుపు మూసి, డ్రయివర్ తన సీటులో కూర్చుని కారును పోనిచ్చాడు.

"నీ పేరు?"

"సుబ్బాయమ్మ."

"చిత్రాల్లో నటిస్తావా? నువ్వు చాలా పైకి వెళ్తావు" అన్నాడతను.

"నాకు నటించడం తెలియదు" అందామె.

"గుడ్! ఫోటో జనిక్ ఫేస్ వుంటే చాలు. తతిమ్మా వన్నీ నేర్పగలను."

మరికొన్ని విషయాలు మాట్లాడి ఆమెను ఇంటిముందు ధనరాజ్ దింపాడు. పక్క వాటాలో వున్నామెతో ఆమె గర్వంగా కారువైపు చూపిస్తూ చెప్పింది! "ఆ కారులో వున్నాయన యెవరో తెలుసా? ప్రఖ్యాత సినిమా నిర్మాత, డైరెక్టర్ ధనరాజ్‌గారు!"

పక్క వాటాలో వున్నామె ఉలిక్కిపడింది.

"ధనరాజ్‌గారా! నిజంగా!" అర్చిందామె.

ఆనాటి రాత్రి ఆమె చెప్పింది విని శివరావు ఆశ్చర్య పోయాడు.

"ఆయన ధనరాజ్ అయివుండరు. ఎవరో నీ అందం చూసి కారులో ఎక్కించుకుని తిప్పారు. లక్కీ, వెనక్కి రాగలావు. యిటుపైన అలా వెళ్ళకు అన్నాడు శివరావు.

గదిలో వున్న ఒక పాత పత్రికను తెచ్చి ధనరాజ్ చిత్రంవైపు ఆమె చూపించింది.

"ఆయనే నన్నిక్కడ దింపారు. ధనరాజ్ ఆయనే!" అందామె.

"మళ్ళా ఆయన ఎప్పుడొస్తారు?"

"రేపు కారు పంపుతానన్నారు. నీతో చెప్పి వాళ్ళ ఆఫీసుకు కారులో రమ్మన్నారు.

శివరావు ఆమె కళ్ళలోకి సూటిగా చూశాడు.

"ఆయన చేతుల్లో పడితే నువ్వు గొప్ప సినిమా తార వవుతావు."

"అయితే కాలొస్తే వెళ్ళనా?"

"వెళ్ళు! కాని ఒక్క విషయం మర్చిపోవుగా!"

"ఏమిటది?"

"నువ్వు ఎంత గొప్ప స్టార్ అయినా, నేను నీ భర్తను" అన్నాడతను ఆవేశంతో.

"ఎవరు కాదన్నారు?" అందామె నవ్వుతూ.

"నువ్వు చాలా అందంగా వుంటావు. భవిష్యత్తు ఎలా వుంటుందో చెప్పలేం!"

"శివా, బెంగెట్టుకోకు! నేనెప్పుడూ నీ భార్యనే. నిన్ను ఈ జీవితంలో వదిలి నేను బతకలేను" అందామె.

అతడామెను కౌగలించుకుని, బలంగా ఆమె పెదిమలను ముద్దెట్టుకున్నాడు.

చంపకమాల తేరుకుని టైమ్ చూసింది. మూడు దాటింది. తనకీవేళ నిద్రపట్టదా?

ఆమె పక్కనున్న బాలువైపు చూసింది. అతడి పేరు రాజకుమార్. అతడు హాయిగా నిద్రపోతున్నాడు. నిమిషాలు గడుస్తున్నాయి. కాని నిద్రరావడంలేదు. గతంలో జరిగినదంతా గుర్తుకొస్తోంది.

ధనరాజ్ తీసిన చిత్రంతో ఆమె గొప్ప తారగా రూపొందింది. యాభైమంది నిర్మాతలు ఆమెను వాళ్ళ చిత్రాల్లో నటించడానికి బుక్ చేశారు. ఆమె మార్కెట్

రేటు లక్షల్లో వుంది.

శివరావు ఉద్యోగం మానేశాడు. సుబ్బాయమ్మ యిప్పుడు చంపకమాల! ప్రముఖ డైరెక్టర్ ధనరాజ్ సృష్టించిన కెరటాలు ఆమెను ఆకాశానికి ఎత్తేశాయి.

ధనరాజ్ రాత్రిళ్ళు ఆమెతో వుండేవాడు. అతడు పడుకొని వుంటే ఆమె అతడి కాళ్ళు నొక్కేది. ఇదంతా చూస్తూ శివరావు వుగ్రుడయ్యాడు.

ఒకరాత్రి ధనరాజ్ చుట్టూవుండే గూండాలు శివ రావును తన్ని యింట్లోంచి బయటకు గెంటేశారు. చంపకమాల ఏమీ అనకుండా చూస్తూ వుండిపోయింది.

"నన్నిలా అవమానిస్తావా?" అర్చాడు శివరావు.

ఆమె అతడివంక చూసింది.

"ధనరాజ్ దేవుడులాంటివారు. ఆయన నా దైవం. ఆయన లేకుండా నేనింతదాన్ని కాలేను. ఇప్పుడేనా నోరు మూసుకుని యింట్లో పడుంటే నిన్నెవరూ పొమ్మనరు. హాయిగా ఇక్కడే వుండొచ్చు" అందామె.

నేలమీద పడివున్న శివరావు లేచాడు. ఆమెవైపు మరోసారి చూడకుండా కట్టుగుడ్డలతో బయటకు కదిలి పోయాడు. మళ్ళా ఆమెకెక్కడా కనబడలేదు.

రెండేళ్ళపాటు ధనరాజ్ ఆమెతో నాలుగు చిత్రాలు నిర్మించాడు. ఆమె సూపర్ స్టార్ అయింది. ధనరాజ్ ఆమె యింటికి రావడం మానేశాడు. ఎందుకు రావడం మానేశాడో ఆమెకు తెలుస్తూనే వుంది.

మాండలిక అనే యువతిని ఆయన పైకి తీసుకొస్తు న్నాడు. పారిస్‌లో ఆయన తీసే చిత్రంలో మాండలిక హీరోయిన్!

ఆమె అంతగా బాధపడలేదు. సినిమా పరిశ్రమలో కొంతకాలంపాటు వున్న వాళ్ళకు అక్కడి విలువలు అర్థమవుతూనే వుంటాయి.

అదే టైమ్‌లో కోటీశ్వరుడైన కోటిరెడ్డితో ఆమెకు పరిచయమైంది. కోటిరెడ్డి పేరు పొందిన యిండస్ట్రియలిస్టు. ఆమెకు పెద్ద ఇల్లు కట్టించి యిచ్చాడతను. ఆమెకు మెర్సిడిస్ కారు కొన్నాడు.

రాజ్‌కుమార్ కోటిరెడ్డి కొడుకని ఆమె తన దగ్గర వాళ్ళతో చెప్పేది.

గుండె పోటుతో కోటిరెడ్డి ఆమె యింట్లో మరణించాడు. బ్రతికున్నప్పుడు అతడు ఆమె యింట్లో కాలం గడిపేవాడు. కాని చనిపోయాక కోటిరెడ్డి శవాన్ని అతడి భార్య యింటికి పంపక తప్పలేదు.

అటుపైన ఆమెలో కొంత మార్పు వచ్చింది. ఆమె గొప్ప నటిగా రూపొందింది. ఆమె సర్వశక్తులనూ నటన మీద కేంద్రీకృతం చేసింది. అనేక అవార్డ్సు ఆమెకు లభించాయి. చంపకమాల పేరు యెటువైపు చూసినా విజయ ఢంకా మ్రోగిస్తోంది.

రాజకుమార్ తప్ప తనకెవ్వరూ లేరు. అతడంటే ఆమెకెంతో ప్రేమ. అతడి తండ్రెవరు—కోటిరెడ్డా? ఇతర్లతో ఆమె కోటిరెడ్డి తండ్రని చెప్పినా లోలోపల ఆమెకు నమ్మకం లేదు.

ఒకప్పుడు ఆమె వైజాగ్‌కు షూటింగ్‌కు వెళ్ళింది. షూటింగ్ జరిగే చోటుకు టాక్సీలో వెళుతోంది. డ్రయివరు పొడుగ్గా, బలంగా వున్నాడు. కొండ ప్రదేశంలో ఒకచోట కారాపి అతడు బయటకు దిగి ఆమెవైపు చూశాడు.

"ఎందుకాపావు, పోనీ!" అందామె.

"అగలేక!" అన్నా డతను.

అతడివంక ఆమె కోపంగా చూసింది. సమీపంలో యెవ్వరూ లేరు. అతడు తన్ని ఏం చేసినా తను ఎదిరించ లేదు.

"మీకేం కావాలి?"

"నీ సినిమా ప్రేమానుబంధం మూడుసార్లు చూశాను. అందులోని రేప్ సీన్‌లో నువ్వెంత బాగున్నావో! ఆ సీన్ చూసినప్పటినుంచీ నా మనసు నీమీదే వుంది" అని వెనక తలుపు తెర్చా డతను.

ఆమె అతడివైపు నవ్వుతూ చూసింది.

"షూటింగ్‌కి టైమ్ అవుతోంది. నేనుండే హోటల్ సమీపంలో రాత్రి నీ టాక్సీ ఆపుకొని వుండు. నేను రహస్యంగా వస్తాను. సరిగ్గా పన్నెండింటికి ఎక్కడికైనా పోదాం. నీ కోరిక ఫలిస్తుంది."

"నిన్ను నమ్మలేను. ఆ హీరోగాడిని వెంటేసుకొని వస్తావు. వాడు నన్ను తన్ని, తగిలేస్తాడు" అన్నా డతను.

అతడివైపు ఆమె తీక్షణంగా చూసింది.

"నేను యిచ్చిన మాటమీద నిలుస్తాను. యేదైనా చెప్తే చేస్తాను. నేను ఒంటరిగా వస్తాను. నాతో మరెవ్వరూ రారు" అందామె.

"నీ మాట నమ్మగలనా? షూటింగ్ స్థలానికి వెళ్ళాక నేను చేసింది బయట పెట్టవుగా!"

"ఇలారా" అందామె.

అతడు కారు కిటికీ దగ్గరగా వచ్చాడు. ఆమె అతడిని ముద్దెట్టుకుంది.

"ఇప్పుడు నమ్ముతావా?" అందామె.

"నమ్ముతున్నాను" అని అతడు టాక్సీని పోనిచ్చాడు.

రాత్రి పన్నెండయింది. పురుషుడిలా ఆమె వేషం మార్చుకుంది. తలమీద ఫెల్ట్ హేట్. ఆమె గదిలోంచి బయటకు నడిచింది.

హోటల్ గేటు దాటి వెళ్ళిపోయింది. రోడ్డు వారగా ఒక టాక్సీ ఆగివుంది. అటువైపు ఆమె వేగంగా వెళ్ళింది. ఆమెవైపు టాక్సీ డ్రయివర్ భయంతో చూశాడు.

"భయపడకు! మారువేషంలో వచ్చాను, యెవ్వరూ గుర్తించకుండా!" అందామె.

కారు ముందు సీటుమీద అతడి పక్కనే కూర్చుని తలుపు మూసింది. అతడు టాక్సీని పోనిచ్చాడు.

"ఎక్కడికి పోదాం?" అందామె.

"నాకో చక్కటి ప్రదేశం తెలుసు. ఈ వెన్నెల్లో అక్కడ బాగుంటుంది" అన్నాడతను.

వెన్నెల్లో, గడ్డి నేలమీద రెండు గంటలపాటు ఆమె అతడితో వుంది. ఆ సమయంలో ఆ టాక్సీ డ్రయివర్ ఆమె కళ్ళకు ఒక ప్రేమ మూర్తిగా అగుపించాడు.

"నీ పేరు?" అడిగిందామె.

"లింగమూర్తి" అన్నాడతను.

"నా జీవితంలో ఎంతమంది గొప్పవాళ్ళనో కలుసుకున్నాను. కాని నిన్ను యీ జీవితంలో నేనెప్పుడూ మరువను" అందామె.

లింగమూర్తి కొడుకు రాజకుమార్ అని ఆమెకు తెలుసు, కాని టాక్సీ డ్రయివర్ కొడుకనడం యిష్టంలేక కోటిరెడ్డి పుత్రుడని ఆమె కొందరికి చెప్పేది.

ఇదంతా జరిగాక ఆమెకు లింగమూర్తితో సంబంధం

లేకుండా పోలేదు. అతడు రెండు మూడుసార్లు మద్రాస్ వచ్చాడు—ఆమెతో రెండుమూడు రోజులు వుండి వెళ్ళి పోయాడు.

రెండేళ్ళు గడిచేలోపల లింగమూర్తి గారు ప్రమాదంలో మరణించాడు. దినపత్రికలో ప్రచురించిన ఆ వార్త చదివి ఆమె కన్నీళ్ళు కార్చింది.

చంపకమాల లేచి పక్కనున్న రాజకుమార్ వైపు చూసింది. కళ్ళు మూసుకుని, కొడుకుకు దగ్గరగా జరిగి పడుకుంది. కాస్సేపట్లో ఆమెకు నిద్ర పట్టేసింది.

3

మధ్యాహ్నం రెండు కావస్తోంది. చంపకమాల యింట్లో వున్న ఆరుగురు నౌఖర్లూ బాగా తిని నిద్ర పోతున్నారు. షూటింగ్ కి వెళ్ళిన చంపకమాల రాత్రి పన్నెండు దాటాక తిరిగి వస్తుంది. అంతవరకూ నౌఖర్లే ఆ యింటికి ప్రభువులు!

ఇంటి ముందునుంచి శివరావు తన మోపెడ్ ను పోనిచ్చాడు. గూర్ఖావాడు స్టూల్ మీద కూర్చుని ఏదో పత్రిక చూస్తున్నాడు. ఇంటి యెడంవైపున రాజా రోడ్డు వారగా అతడు మోపెడ్ ను ఆపాడు.

అన్నీ పెద్ద యిళ్ళు. ధనవంతులు తిండితిని నిద్ర పోతారు. కాంపౌండు వాలు ఎక్కి అతడు అటువైపుకు దూకాడు. గోడవారగా నిలబడి నలువైపులా చూశాడు. యెక్కడా మనుషులు కనబడలేదు.

అతడు మేడ వైపు నడిచాడు. చెట్లూ, పూల మొక్కలూ ఎక్కువగా వున్నందువలన అతడు రహస్యంగా మేడ దగ్గరకు వెళ్ళగలిగాడు.

సమీపంలో వున్న వేపచెట్టు ఎక్కి వెనుక డాబా

మీదకు చూశాడు. వరండామీద నడిచి చంపకమాల గదిలోకి ప్రవేశించాడు.

చంపకమాల కొత్తగా నిర్మించుకున్న గృహమది. ఆమెకు తెలియకుండా రెండు మూడుసార్లు అతడు యిక్కడకు రాగల్గాడు.

గాడ్రెజ్ బీరువా తెర్చాడు. ఒక అరలో నోట్ల కట్టలు కుప్పలుగా వున్నాయి. వాటిని తీసి తన బాగ్ లో అతను పడేసుకున్నాడు. అరలో రెండువందల రూపాయల నోట్లు మాత్రం వుంచాడు. తలుపు మూసి తాళంవేశాడు.

వేగంగా బయటకు నడిచాడు. డాబామీదకు చేరుకుని పైకి చూశాడు. పిట్టగోడెక్కి వేపచెట్టు కొమ్మ మీదకు పాకాడు. అక్కడినుంచి కిందకు దిగి, ప్రహారీ గోడవైపు పరుగెత్తాడు.

ప్రహారీ గోడ యెక్కి రోడ్డువైపు చూశాడు. ఏదో కారు దూసుకుపోయింది. అతడు రోడ్డువైపు దూకి మోపెడ్ దగ్గరకు వెళ్ళి సిగరెట్ వెలిగించాడు.

ఏ అడ్డంకులూ లేకుండా అంతా సవ్యంగా జరిగింది. అతడు మోపెడ్‌ను శరవేగంగా పోనిచ్చాడు.

రంజిత్ నగరులోని ఒక చిన్న కాంపౌండులోకి మోపెడ్ వెళ్ళి ఆగింది. అతడు దిగాడు. తాళంతీసి లోపలకు వెళ్ళాడు. అందంగా నిర్మించిన చిన్న బంగళా హాల్లోనుంచి మేడమెట్లు పై డాబామీదకు వెళుతున్నాయి.

అతడు పడగ్గదిలోకి నడిచాడు. తన చేతిలో వున్న బాగ్‌ను బీరువాలో పెట్టి తాళంవేసి ఫోము కుర్చీలో కూర్చున్నాడు.

పక్కనున్న బాటిల్లోని రమ్‌ను గ్లాసులో పోసుకుని,

సోడా కలిపి తాగసాగాడు. అలా రెండు పెగ్గులు తాగేశాడు. ఇప్పుడు అతడు వుషారుగా వున్నాడు.

అనేక విధాల ఆమెను కష్టపెడ్తున్న తనని గురించి ఆమె పోలీసు రిపోర్టు ఎందుకివ్వదు? పత్రికల్లో బాడ్ పబ్లిసిటీ వస్తుందేమో అని ఆమె భయమా?

సోఫా మీద వెనక్కు వాలి అతడు ఆలోచిస్తున్నాడు. సుబ్బాయమ్మ! అతడు లోలోపల నవ్వుకున్నాడు.

శివరావు తన బావను చూడ్డానికి రాజమండ్రి వెళ్ళాడు. బావ యింట్లో ఆమె పనిమనిషిగా వుండేది. ఆమె అతడిని యెంతో ఆకర్షించింది. ఆమె చాలా అందమైన వుషారైన యువతి. బావ ఆమెను "సుబ్బీ" అని పిల్చేవాడు. కాని అలా పిలవడం శివరావుకి యిష్టంలేదు. "సుబ్బాయమ్మా" అని అతడు పిల్చేవాడు.

అక్కయ్య మరణించింది. బావ ఆఫీసుకుపోయాడు. ఆమె పనికి వచ్చేసరికి శివరావు మాత్రం యింట్లో వుండేవాడు. పనిమనిషి రాకకోసం యెదురుచూస్తూ అతడు కూర్చునేవాడు.

గదులు తుడుస్తూంటే కళ్ళతో ఆమె సౌందర్యాన్ని అతడు తిలకించేవాడు. పచ్చటి శరీరం. కోల మొహం. పెద్ద కళ్ళు. ఎర్రటి పెదిమలు. పొడుగాటి జుత్తు. ఎత్తయిన స్తనాలు. బలమైన శరీరం. ఇంత భాగ్యమిచ్చి భగవంతుడు యీమెను పనిమనిషిగా యెందుకు వుంచేశాడు?

"సుబ్బాయమ్మా, మద్రాసులో నువ్వు బాగా రాణిస్తావు!" అన్నాడతను ఓసారి.

"తీసుకెళ్తావా, బాబూ?" అందామె.

"నువ్వు వస్తానంటే తప్పక తీసుకెళ్తాను."

ఆమె అతడివైపు నవ్వుతూ చూసింది.

"అక్కడ యింత తిండెడ్తావా?" అడిగిందామె.

"కావలసినంత. సినిమాలుకూడా చూడొచ్చు."

"ఎప్పుడు పోదాం?"

"నీ వాళ్ళు యేమంటారో!" అన్నాడతను.

"నా వాళ్ళు యెవ్వరూ లేరు, బాబూ. మా అమ్మ మరొకనితో కాపురం చేస్తోంది. నే పోతే అమ్మ ఏమీ అనదు."

ధైర్యంచేసి అతడామెను దగ్గరకు లాక్కున్నాడు. ఆమె పెదిమలను ముద్దెట్టుకున్నాడు.

"నీ బావ వూరుకుంటారా?" అందామె.

"బావ యేమన్నా నేను భయపడను."

ఆమె రహస్యంగా స్టేషన్‌కి వచ్చింది. అతడు ఆమెను మద్రాసుకు తీసుకుపోయాడు. రంజిత్ నగర్‌లో చిన్న ఫ్లాట్ తీసుకుని ఆమెతో జీవించసాగాడు. ఆమెకు రాయడం, చదవడం, మాట్లాడ్డం నేర్పాడు. గుళ్ళో ఆమెను పెళ్ళాడాడు. బట్టల షాపులో ఉద్యోగం చేస్తూ, వచ్చే రెండువందలతో యిద్దరూ సుఖంగా వుండేవారు.

ఆమె పట్నం పిల్లలా రూపొందింది. తన ప్రాణంగా భావిస్తూ ఆమెను ఎంతో ప్రేమతో అతడు చూసేవాడు.

"మా పనిపిల్ల సుబ్బితో లేచిపోయావటగా!" అని బావ ఎత్తిపొడిచాడు ఉత్తరంలో.

"ఆమెను పెళ్ళాడి నా భార్యగా చేసుకున్నాను. సుబ్బాయమ్మ చక్కటి మనిషి" అని గర్వంగా జవాబిచ్చాడు.

తనంతగా నమ్మిన భార్య సినిమా తార అవగానే,

పెద్ద పెట్టిన డబ్బును చూడగానే తనను బయటకు గెంటేయించింది.

వులిక్కిపడి అతడు లేచాడు. గ్లాసులో రమ్ పోసుకుని, కొద్దిగా సోడా కలిపి గడగడ తాగేశాడు. గొంతులోంచి ద్రవం మండుతూ లోపలకు దిగింది.

అతడు సిగరెట్ వెలిగించాడు. పొగవదులూ ఆలోచిస్తున్నాడు. ధనరాజ్ కోసం ఆమె తనను పొమ్మంది. కాని యీనాడు ధనరాజ్ ఆమెను మర్చిపోయాడు. మాండలిక అనే యువతితో వుంటున్నాడతను. అతడు వికటంగా నవ్వాడు.

పక్కనున్న పరుపుమీద అతడు వాలాడు. క్షణంలో అతడికి నిద్ర పట్టేసింది.

4

బొంబాయినుంచి ఆమె విమానంలో మద్రాసుకు ప్రయాణం చేస్తోంది. పక్కనకూర్చున్న వ్యక్తివైపు ఓసారి చూసి ఆమె పత్రిక చదువుతూ కూర్చుంది. కాని ఆమె మనసు పత్రికమీద లేదు.

పక్కన కూర్చున్నతను బొగ్గు నలుపురంగులో వున్నాడు. తెల్లటి షార్క్‌స్కిన్ సూటు ధరించాడు. బలిష్టమైన శరీరం. కళ్ళు కొంచెం ఎర్రగా వున్నాయి. జుట్టు మెలికలు తిరుగుతూ వెనక్కు వెళ్ళింది. అతడు బాగా డబ్బున్నవాడయి వుండాలి.

అతడి ముహం చూస్తే భయంకరంగా వుంది. సినిమాల్లో విలన్ పాత్రలకు అతడు పనికొస్తాడు, అనుకుందామె.

విమానం ఆకాశంలో ప్రయాణం సాగిస్తోంది. ఒక యువతి వాళ్ళ సీట్ల దగ్గరకు వచ్చింది. సాసర్లో పెట్టిన

ఐస్ క్రీమ్ కప్పును వాళ్ళిద్దరకూ యిచ్చింది.

చంపకమాల ఆమె వంక చూసింది. ఆమె యేర్ హోస్టెస్ కాదు. అయితే ఐస్ క్రీమ్ తనకెందుకిచ్చింది?

పక్కన కూర్చున్నతను నవ్వుతూ ఆమెవైపు తిరిగాడు.

"నేనే మీకు యివ్వమన్నాను. నా పేరు కపాలీ! వినేవుంటారు" అన్నాడతను.

కపాలీ! ఆ పేరు విందామె. తనకు ఏదో చిత్రం చెప్తూ డైరక్టర్ రాజారామ్ అన్న మాటలు ఆమెకు జ్ఞాపకొచ్చాయి.

"కపాలీ గాంగ్ వాళ్ళు హీరోని ఎత్తుకుపోతారు. నువ్వు అష్టకష్టాలుపడి అతడిని రక్షిస్తావు. అదీ నేను తీయబోయే చిత్రం కథ, క్లుప్తంగా" అన్నాడతను.

ఆ కపాలీ యితనేనా?

మరోసారి కపాలీ నాటుసారా తయారుచేసి కోట్లకు కోట్లు ఆర్జిస్తున్నాడనీ, ఎంత ప్రయత్నించినా పోలీసులు అతడిని ఆపలేకపోతున్నారనీ ఆమె పత్రికలో చదివింది.

ఆ కపాలీ యితడేనా?

ఎన్నో హత్యలు చేయించాడనీ, కాని పోలీసులకు యెప్పుడూ చిక్కడనీ కపాలీ గురించి సినిమా వాళ్ళు చెప్పుకుంటూంటే ఆమె విన్నది.

కపాలీ కలియుగ రాక్షసుడిలా ఆమెకు కనిపిస్తున్నాడు.

ఐస్ క్రీమ్ వైపు ఆమె చూస్తూ వుండిపోయింది. కపాలీ మెల్లిగా తింటున్నాడు.

"చంపకమాలా, మీ చిత్రాలన్నీ నేను చూశాను. మీలాంటి స్టార్ మరొకతి లేదని నా నమ్మకం. ఐస్ క్రీమ్ తినండి. అది తాజ్ ఐస్ క్రీమ్, ది బెస్టు మనీ కెన్ బై"

అన్నాడతను.

నవ్వుతూ అతడివైపు చూసి ఆమె కప్పులోని ఐస్ క్రీమ్‌ని తినసాగింది. ఏర్ హోస్టెస్ పక్కనుంచి పోతూ కపాలీవైపు నవ్వుతూ "వాంట్ ఎనీ థింగ్, సార్?" అని అడిగింది.

"థాంగ్స్, నతింగ్" అన్నాడతను.

అతడు బాగా పలుకుబడి వున్న వ్యక్తిలా వున్నాడు. చంపకమాల ఐస్ క్రీమ్ తినేసింది. వెనుకనుంచి ఒక యువతి వచ్చి ఖాళీ ప్లేట్లను తీసుకుపోయింది.

"ఆమె, మరి కొంతమంది నాతో ప్రయాణం చేస్తున్నారు. నేను ఒంటరిగా ఎక్కడికీ వెళ్ళను. నాతో పన్నెండుగురు ప్రయాణం చేస్తూ వుంటారు" అన్నాడతను.

గొప్ప కారక్టర్ అనుకుంది చంపకమాల.

మరో పావుగంటలో మీనంబాకం ఏరోడ్రోమ్‌లో విమానం దిగబోతోంది. అతడు ఆమెకు ఒక విజిటింగ్ కార్డు తీసి యిచ్చాడు.

"మీ కెప్పుడేనా నా సహాయం కావలిస్తే ఆ నంబర్లకు ఫోన్ చేయండి. నేను లేకపోవచ్చు. మీ రా పేరు చెప్పండి. తర్వాత నేనే మీకు ఫోన్ చేస్తాను" అన్నాడతను.

"చాలా థాంక్స్" అని కార్డును ఆమె తన హేండ్ బాగ్‌లో పడేసుకుంది.

మీనంబాకం ఏరోడ్రోమ్‌లో విమానం దిగింది. ఆమె కిందకు దిగింది. వెనకనే కపాలీ వెళ్ళాడు.

"మిమ్మల్ని మీ కారుదాకా తీసుకెళతాను" అన్నాడతను.

ఆమె నడుస్తోంది. పక్కనే అతడు కదుల్తున్నాడు.

వెనకనే డజనుమంది నడవసాగారు.

డ్రయివర్ నాయుడు ఆమెవైపు వచ్చాడు.

"మెర్సిడిస్ రిపేరులో వుందమ్మా. ఫియట్ కారు తెచ్చాను" అన్నాడతను.

ఆమె కపాలీవైపు చిరునవ్వుతో చూసింది.

"చాలా థాంక్స్" అందామె.

"డోంట్ బాదర్" అన్నాడతను.

"మీరు నా సినిమాలు థియేటర్లకు వెళ్ళి చూస్తూ వుంటారా?" అడిగిందామె.

"నా యింట్లో చిన్న థియేటర్ వుంది. అక్కడ చూస్తాను" అన్నాడతను.

ఆమె ఫియట్ కారులో కూర్చుంది. డ్రయివర్ తలుపు మూశాడు. ఆమె మళ్ళా కపాలీవైపు చూసింది.

తనకు ఏం కావలసినా అతడు చేస్తాడనే నమ్మకం ఆ క్షణంలో ఆమెలో ఏర్పడింది.

ఇంటికెళ్ళాక ఆమె కొంతసేపు కొడుకుతో ఆడుకుంది, తర్వాత సినీతార దమయంతికి ఫోన్ చేసింది.

"హలో, యెప్పుడొచ్చావు బొంబేనుంచి?" అడిగింది దమయంతి.

"ఇవాళే. ప్లేనులో నా పక్కన కూర్చుని ప్రయాణం చేసినాయన మిస్టర్ కపాలీ" అంది చంపకమాల.

"అతడిని చూసి నువ్వు భయపడలేదూ?"

"పెద్దమనిషిలా వున్నాడు. మర్యాదగా ప్రవర్తించాడు."

"ఏమో, కపాలీ పేరు ఎత్తితే మంత్రులు కూడా భయపడ్తారని విన్నాను. పోలీసులు అతడి జోలికిపోరు. ఏం చేస్తాడో అని భయం! చిటికెలో మనిషిని కపాలీ

హత్యచేస్తాడని విన్నాను. అతడిమీద యెన్ని కథలో వున్నాయి."

"ఒక కథ చెప్పు, వినాలని వుంది."

"విమల అనే యువతిని ప్రకాష్ అనే యువకుడు మోసం చేశాడు. ఆమె గర్భవతి అయింది. అయినా ప్రకాష్ ఆమెను పెళ్ళాడలేదు. ఆమె నూతిలోపడి చచ్చింది. పోలీసులు యేమీ చెయ్యలేకపోయారు. విమల తల్లిదండ్రులు కపాలీని కల్సుకుని అంతా చెప్పారు. కపాలీ ప్రకాష్‌ను విమల దగ్గరకు పంపేశాడు."

"ఎలా?"

"అదే నూతిలోపడి చచ్చాడు ప్రకాష్. పైన వదిలిన షర్టు జేబులో ఉత్తరం వుంది. విమలను మోసంచేసినట్లు ఒప్పుకుని ఆత్మహత్య చేసుకుంటున్నానని ప్రకాష్ రాశాడు."

"అది ప్రకాష్ రాయలేదేమో?"

"అతనే రాశాడు. అతడిచేత అలా కపాలీ రాయించి తర్వాత నూతిలోకి తోయించేసి వుంటాడని అందరూ అంటున్నారు" అంది దమయంతి.

"కపాలీ అంత కిరాతకుడా?" అంది చంపకమాల.

"అతడితో స్నేహం చేయకు-డేంజరస్!" దమయంతి సలహా యిచ్చింది.

పుత్రుడు నిద్రపోతున్నాడు. టెలిఫోన్ మ్రోగింది. ఆమె వెళ్ళి రిసీవర్ని ఎత్తింది.

"హలో!" అంది.

"సుబ్బాయమ్మా, నీ బ్లాక్ మనీ అంతా ఎగిరిపోయినట్లుంది!" అన్నాడతను.

"అది యెవరు యెగరేసుకుపోయారో తెల్సులే"

అందామె.

"ఎలా తెల్సుకున్నావు?"

"నీ ట్రేడ్ మార్క్ వుందిగా! ఒకప్పుడు నీకొచ్చే జీతం డబ్బులు 200 అక్కడ వదిలి పెట్టావుగా!"

అతడు నవ్వాడు.

"బాగా కనుక్కున్నావు! సుబ్బాయమ్మ బుర్ర కూడా యిప్పుడు పనిచేస్తోంది."

"యూ డర్టీ రోగ్, నువ్వు యెక్కడున్నా నా మీద ఆధారపడే జీవిస్తున్నావు. నీలో పౌరుషం అనేది వుంటే నా డబ్బు ముట్టుకునేవాడవు కాదు!" అందామె.

"నీ బ్లాక్ మనీతో సంఘానికి మేలుచేయాలని నా ఉద్దేశం."

"ఏం చేస్తున్నావో యెవడికి తెలుసు? నా దగ్గరున్నదంతా పట్టుకుపోయానని గర్వపడకు! నా దగ్గరున్న దానిలో చిన్న మొత్తం నువ్వు తీసుకుపోయావు. అది నాకు లెక్కలేదు. నీలాంటి పందికొక్కులు యెంత తిన్నా తరగని ఆస్తి నాది" అందామె.

ఆమె రిసీవర్ పెట్టేసింది. టెలిఫోన్ మ్రోగింది పూరుకుంటే అదే ఆగిపోతుంది. అతడే అయివుండాలి!

కాని టెలిఫోన్ మ్రోగుతూనే వుంది. విసుగ్గా ఆమె రిసీవర్ ఎత్తింది.

"చంపకమాల వున్నారా?"

"నేనే" అందామె.

"కపాలీ స్పీకింగ్. ఎలా వున్నారు?"

"ఫైన్" అందామె.

"జాస్ యింగ్లీషు పిక్చర్ మీరు చూశారా?"

"లేదు" అందామె.

"రేపు రాత్రి వీడియో నా ఇంట్లో చూపిస్తున్నాను. మీరు వస్తే సంతోషిస్తాను" అన్నాడతను.

"ఎన్నింటికి?"

"మీరు ఎప్పుడైనా మీ వీలు చూసుకుని రావచ్చు."

"తొమ్మిదింటికి వస్తాను" అందామె.

దమయంతి చెప్పినది ఆమెకు జ్ఞాపకముంది. కాని కపాలీ ఏం చేస్తాడు? హృదయంలో తనని పూజించే మనిషి హాని చేయడు!

"హలో" అన్నాడతను.

"చెప్పండి."

"మీకు నా మెర్సిడిస్ కారు పంపుతాను. అందులో రండి."

"అలాగే థాంక్స్, గుడ్ నైట్" అని రిసీవర్ పెట్టేసిందామె.

5

నర్సింగ్ హోమ్‌లో చంపకమాల కోలుకుంటోంది. డాక్టర్ సుమతి ఆమెవైపు నవ్వుతూ చూసింది.

"ఎల్లుండి మీరు యింటికి పోవచ్చు" అందామె.

"థాంక్స్ డాక్టర్! మీరు నాకు మళ్ళా జీవం పోశారు. అప్పటి పరిస్థితి చూసి ఛస్తానేమో అనుకున్నాను" అంది చంపకమాల.

యూనిఫామ్‌లో వున్న నర్స్ ఒక బుకే తెచ్చి చంపకమాల కిచ్చింది. బుకేకి ఒక కార్డు కట్టబడి వుంది.

"విత్ లవ్ ఫ్రమ్ కపాలీ!" అని కార్డుమీద రాసి వుంది.

చంపకమాల ఆశ్చర్యపోయింది. తనకు ఆపరేషన్ జరిగిందనీ, నర్సింగ్ హోమ్‌లో వున్నదనీ కపాలీ యెలా

కనుక్కున్నాడు? అతడు దేవాంతకుడు. యేదైనా కనుక్కో గలడు.

ఆ రోజే ఆమె యింటికి తిరిగివచ్చింది. కొడుకును తన పక్కనే పడుకో బెట్టుకొని ఆమె విశ్రమిస్తోంది.

టెలిఫోన్లు మ్రోగుతున్నాయి. సెక్రటరీ సుందరం అందరితోనూ మాట్లాడుతున్నాడు.

"మరో పదిహేను రోజులుదాకా ఆమె షూటింగ్ కు రాలేరు" అన్నాడు సుందరం యెవరితోనో.

ఆ నాటి రాత్రి పడగ్గదిలో ఆమె తన బిడ్డ పక్కనే పడుకుని వుంది. టెలిఫోన్ మ్రోగింది. ఆమె రిసీవర్ని ఎత్తింది.

"సుబ్బాయమ్మా, హిస్టరెక్టొమీ చేయించుకున్నావని తెలిసింది!" అన్నాడతను.

"ఎవరు చెప్పారు నీకు?"

"నాకు వార్తలు వస్తూనే వుంటాయి."

"చేయించుకోవలసిన పరిస్థితి ఏర్పడింది" అందామె.

"గుడ్ లక్, బాగా కోలుకో! అప్పుడు మళ్ళీ రంగంలోకి వస్తాను" అని అతడు రిసీవర్ పెట్టేశాడు.

ఆమె పరుపుమీద పడుకుని తన బిడ్డవంక ఆప్యాయంగా చూసింది. తరగని తన ఆస్తికి వారసుడు రాజకుమారే! తనకీ జన్మలో యిహ పిల్లలు పుట్టరు. ఈ ఆలోచన రాగానే ఆమె బిడ్డమీద ఆప్యాయంగా చెయ్యి వేసింది.

రాజకుమార్ని బాగా చదివించాలి! ఆమెరికా పంపాలి! యేదో ఆలోచిస్తూ కలలుకంటూ ఆమె నిద్రపోయింది.

6

ఏర్ కండిషండ్ గదిలో కూర్చుని కపాలీ మిస్ రీటా వైపు చూశాడు.

అతడి గ్లాసులో స్కాచ్ విస్కీ పోసి ఆమె సోడా కలిపింది. గ్లాసులో ఐస్ క్యూబ్స్ పడేసింది.

అతడి కుడిభుజమైన మస్తాన్ లోపలకొచ్చాడు. రీటా బయటకు వెళ్ళిపోయింది.

"బాస్, చాలామంది సినిమా నిర్మాతలు చంపకమాల యింటికి ఫోన్ చేశారు. వాళ్ళందరికీ సుందరం జవాబిచ్చాడు. ఆమె వాళ్ళతో మాట్లాడలేదు. ఒకడు ఆమె అన్ లిస్టెడ్ నంబర్ కి ఫోన్ చేసి ఆమెతో మాట్లాడాడు. సుబ్బాయమ్మా అని పిల్చాడతను...."

"రన్ ది టేప్!" అన్నాడు కపాలీ.

మస్తాన్ కాస్సేపట్లో టేప్ రికార్డర్ ఆన్ చేశాడు. అంతా కపాలీ విన్నాడు.

"అతడు తన పేరు చెప్పలేదు. అతడెవరో, యెక్కడుంటున్నాడు, అన్నీ కనుక్కోండి" అన్నాడు కపాలీ.

"అలాగే, బాస్" అన్నాడు మస్తాన్.

మస్తాన్ బయటకు వెళ్ళిపోయాడు. గ్లాసులోని విస్కీని కపాలీ తాగేశాడు. రీటా అతడి పక్కనే వచ్చి నిలబడింది. అతడామెవైపు చూశాడు. గ్లాసులో ఆమె మళ్ళా విస్కీ పోసింది.

మస్తాన్ మళ్ళా లోపలకు వచ్చాడు.

"ఈమెను మీరు చూడాలి!" అన్నాడు మస్తాన్ ఒక చీటీ యిస్తూ.

"లోపలకు రమ్మను" అని కపాలీ గ్లాసు ఖాళీ చేశాడు.

• • •

హోటల్ రియో టెలిఫోన్ బూత్‌లోకి వెళ్ళి శివరావు గాజు తలుపు మూశాడు. పది నిమిషాలు పైగా మాట్లాడుతూనే వున్నాడు.

రియో హోటల్ కాంపౌండులో స్కూటర్ దిగి ఒకతను ముందు హాల్లోకి పరుగెత్తాడు. గోడవారగా వున్న మూడు ఫోన్ బూత్‌లవైపు అతడు చూశాడు. రెండు ఖాళీగా వున్నాయి. మూడో బూత్‌లోంచి బయటకు వస్తున్న వ్యక్తి వైపు అతడు పరీక్షగా చూశాడు. శివరావు మేడమీదున్న 20 నంబరు గదిలోకి వెళ్ళిపోయాడు. స్కూటర్ దిగినతను నడవమ్మట నడుస్తూ 20 నంబరు గదిముందు ఆగాడు.

క్షణకాలం ఆలోచించి కిందకు పరుగెత్తాడు. రిసెప్షన్ కౌంటర్ ముందుకు వెళ్ళాడు.

"రూమ్ నంబర్ 20లో ఆయనున్నారా?" ప్రశ్నించాడతను.

"ఎవరు—రామ్మూర్తిగారా?" అడిగాడు గుమస్తా.

"ఆయన కాదు, మిస్టర్ పెరీరా!"

"ఆ పేరుతో యీ హోటల్లో యెవ్వరూ లేరు."

స్కూటర్ మనిషి మళ్ళా 20 నంబరు గది ముందుకు వెళ్ళాడు. మెల్లిగా తలుపును తట్టాడు. శివరావు తలుపు తెర్చి అతడివంక విచిత్రంగా చూశాడు.

"నా ఫ్రెండ్ రామ్మూర్తి యీ గదిలో వున్నాడని రిసెప్షన్‌లో చెప్పారు" అన్నాడతను.

శివరావు అతడివైపు సూటిగా చూశాడు.

"నీ ఫ్రెండ్ నేను కానుగా! ఈ లోకంలో ఎందరో రామ్మూర్తులు వుండొచ్చు."

"యూ ఆర్ రైట్" అని అతను వెళ్ళిపోయాడు.

శివరావు తలుపు మూసి లోపలున్న సోఫావైపు కదిలాడు.

"ఎవరు?" అడిగింది మిస్ మేనక, సోఫాలో కూర్చుని.

"డోంట్ బాదర్," అన్నాడతను.

మేనక సన్నగా, పొడుగ్గా వుంది. అదే హోటల్లో ఆమె టెలిఫోన్ ఆపరేటర్‌గా పని చేస్తోంది.

శివరావు ఆమెను లాగి అమాంతంగా పరుపుమీదకు తోశాడు. గిర్రున తిరుగుతూ ఆమె పరుపుమీద పడింది. అతడివైపు ఆమె కోపంగా చూసింది.

"యూ ఆరే బ్రూట్!" అర్చిందామె.

అతడు గంభీరంగా నవ్వాడు.

"నీకు డబ్బు కావాలిగా! డబ్బుకోసం అంతా సహించాలి," అన్నాడతను.

"రెండువేలు తెచ్చావా?"

అతడు ఒక నోట్లకట్టను ఆమెవైపు విసిరాడు. ఆమె దాన్ని భద్రంగా జాకెట్ లోపల దాచుకుంది.

అతడు అమాంతంగా ఆమెమీద వాలాడు. ఆమె పెదిమలను ముడెట్టుకుని క్రూరంగా కొరికాడు. ఆమె అరుస్తూ దూరంగా జరిగింది. హేండ్ బాగ్‌లో వున్న అద్దంలో ఆమె తన పెదిమలను చూసుకుంది.

పళ్ళ గాట్లు కనిపిస్తున్నాయి. కొద్దిగా రక్తం చిమ్మింది.

"ఏం చేశావో చూడు," అందామె.

"అలా చేస్తేగాని నాకు ఆనందంగా వుండదు" అన్నాడతను.

"యూ శాడిస్టు!" అర్చిందామె.

ఆమెవైపు అతడు సూటిగా చూశాడు. అతడి పెదిమలు వణుకుతున్నాయి.

"నేనేం చేసినా నోరు మూసుకుని వుండడానికి ఇంకా ఎంత కావాలి?" అడిగాడతను.

"మరో రెండువేలు" అందామె.

మరో నోట్లకట్టను ఆమెవైపు విసిరాడతను. ఆమె నోట్లకట్టను దాచుకుంది.

"ఈ హోటల్లో నా డ్యూటీ అయిపోయింది. పద, మా ఇంటికి పోదాం" అందామె.

"పద" అన్నాడతను.

ఇద్దరూ బయటకు నడిచారు. గదికి అతడు తాళం వేశాడు. తాళంచెవిని రిసెప్షన్ కౌంటరు గుమాస్తాకు ఇచ్చాడు.

మోపెడ్‌ని స్టార్టుచేసి అతడు సీటుమీద కూర్చున్నాడు. మేనక వెనకనే కూర్చుంది.

సమీపంలో నిలబడివున్న స్కూటర్ మనిషి మోపెడ్ నంబర్ను గుర్తుంచుకున్నాడు.

7

బేదింగ్ టబ్‌లో పడుకుని ఆమె స్నానం చేస్తోంది. ఇద్దరు నౌఖర్లు ఆమె జుత్తుకు షాంపూ, ఆమె ఒంటికి సోప్ పూస్తున్నారు.

చంపకమాల ప్రతి రోజూ గంటపైగా బేదింగ్ టబ్‌లో వుంటుంది. వేడి నీళ్ళలో యూడికొలోన్ పోస్తారు నౌఖర్లు. నగ్నంగా ఆమె టబ్‌లోకి దిగుతుంది.

కొంతమందితో ఆమె అదే సమయంలో మాట్లాడ్తూ వుంటుంది.

సెక్రెటరీ సుందరం బాత్‌రూమ్‌లోకి పరుగెత్తుకొచ్చాడు.

"ప్రఖ్యాత డైరెక్టర్ ధనరాజ్ గారు వచ్చారు!" అన్నాడతను.

"ఇక్కడకు రమ్మను" అందామె.

సుందరం అలాగే వుండిపోయాడు.

"మీరు తొందరగా స్నానం చేసి రావడం మంచిదేమో" అన్నాడతను.

"సుందరం, నేను చెప్పింది చేయి!" అందామె.

సుందరం బయటకు పోయాడు. కాసేపట్లో ధనరాజ్ లోపలకొచ్చాడు. ఆమె చూపించిన స్టూల్ మీద ధనరాజ్ కూర్చున్నాడు.

"అమ్మాయి, యెలా వున్నావు?" అడిగాడతను.

"చూస్తున్నారుగా!" అందామె.

అతడివైపు నవ్వుతూ చూసింది. అతడు ధరించిన గుడ్డలు మాసి వున్నాయి. మెళ్ళో గొలుసు లేదు. వేళ్ళకు ఉంగరాలు లేవు. చేతికి వాచ్ కూడా లేదు.

"అమ్మాయి. మాండలికతో ఒకేసారి మూడుభాషల్లో చిత్రం తీశాను. అది యెందువలనో నెగ్గలేదు. దెబ్బలు వెనక్కొచ్చాయి. పూర్తిగా చితికిపోయాను. ఎవ్వరూ నన్ను డైరెక్టర్‌గా వుండమని అడగడం లేదు. సినిమా లైఫ్ అంతే!" అన్నాడతను.

"మాండలిక ఏమైంది?"

"భర్తతో కాపురం చేస్తోంది. జరిగినదంతా పీడకలలా భావించి సినిమా రంగాన్ని పూర్తిగా మర్చిపోయింది"

అన్నాడతను.

"నన్ను సూపర్ స్టార్ చేశానని మీరు ఒకప్పుడు గర్వంగా అనేవారు. నన్ను సూపర్ స్టార్ చేసినది మీరు కాదు, ప్రేక్షకుల అభిమానం! ఇప్పుడేనా అది తెలుసు కున్నారా?" అందామె.

"ఎందుకు తెలుసుకోనమ్మా! నేను లేకపోయినా నువ్వు నీ సూపర్ స్టార్ స్టేటస్‌ని నిలుపుకుంటూనే వున్నావు. నువ్వొక గొప్ప ఆర్టిస్టువి!"

ఆమె తీయగా నవ్వింది.

"నువ్వు నాకో అవకాశం యిస్తే దుమారం లేపేస్తాను. మంచి కథ రెడీగా వుంది. నువ్వు సరే అంటే మూడు నెలల్లో చిత్రం పూర్తి చేసి విడుదల చేస్తాను."

"ఒకసారి పేరు పోయాక మళ్ళా పేరు సంపాదించడం సినిమారంగంలో అంత సులభమైన పనికాదు" అందామె.

"నువ్వూ అలాగే అంటున్నావా?"

"మరో విధంగా అనలేను" అందామె.

"నా గతి యింతేనా?" అన్నాడతను దీనంగా.

"కాలచక్రం తిరుగుతూ వుంటుంది. కొత్త నిర్మాతలు, కొత్త డైరక్టర్లు, కొత్త ఆర్టిస్టులు వస్తూంటారు. సినిమా రంగంలో యెవరూ శాశ్వతంగా వుండలేరు. కొంత కాలంపాటు సినిమా రంగంలో మీరు జ్యోతిలా వెల్గారు. వెల్గి వెల్గి దీపం ఆరిపోయింది" అందామె.

ధనరాజ్ కళ్ళమ్మట నీళ్ళు జలజల కారాయి. అతడు మౌనంగా వుండిపోయాడు.

"మీకు నా నుంచి ఏం కావాలి?" అడిగిందామె.

"నా భార్య, నలుగురు పిల్లలు యింట్లో వున్నారు.

తినడానికి తిండి కూడా లేదు," అన్నాడతను.

"ప్రతి నెలా మీ కెంతుంటే జీవితం సుఖంగా సాగుతుంది?"

"కనీసం వెయ్యి రూపాయి లుండాలి."

"ప్రతి నెలా వెయ్యి రూపాయలు మీకు ముట్టేటట్లు నేను చూస్తాను. బ్యాంకిలో కొంత డబ్బు డిపాజిట్ గా వేస్తాను. వెయ్యి రూపాయిలు వడ్డీగా మీకు ప్రతి నెలా నా బ్యాంకి పంపుతుంది" అందామె.

"అమ్మాయి, నువ్వు చాలా గొప్పదానివి. అంత వడ్డీ రావడానికి నువ్వు బాంకిలో చాలా డబ్బు డిపాజిట్ చెయ్యాలి. ఆ డబ్బు నాకిస్తే మూడు నెలల్లో ఒక పిక్చర్ తీసేస్తాను" అన్నాడు ధనరాజ్.

"అందుకే ఆ డబ్బు మీ కివ్వను. మీ కిస్తే మరో పిక్చర్ తీసి రోడ్డుమీద పడ్తారు. మీరు రోడ్డుమీద పడ్డం నా కిష్టంలేదు. ఇవాళ మీరు యిలా వున్నా ఒకప్పుడు మీ ద్వారా అనేకమంది పైకి వెళ్ళారు. అలా వెళ్ళిన వాళ్ళలో నే నొకత్తిని. ఈ జీవితాంతం మీరు సుఖంగా వుండేటట్లు నేను చూస్తాను" అందామె.

ధనరాజ్ ఆమె వైపు మెచ్చుకుంటున్నట్లు చూశాడు.

"నీ యిష్ట మొచ్చినట్లు చెయ్యమ్మా! నాలుగు కాలాల పాటు నీలాటివాళ్ళు వర్ధిల్లాలి" అన్నాడతను.

అతడు లేచాడు. ఆమె సుందరాన్ని పిల్చింది. అతడు గబగబా వచ్చాడు.

"ధనరాజ్ గారికి టిఫిన్ పెట్టించు. ఆయనకు వెయ్యి రూపాయి లిచ్చి పంపించు" అందామె.

ధనరాజ్ ఆమెకు నమస్కరించబోయాడు.

"ధనరాజ్ గారూ, చేతులెత్తి దైవానికి నమస్కరించండి, నాకు కాదు" అందామె.

ధనరాజ్ సుందరంతో బయటకు వెళ్ళిపోయాడు. చంపకమాల కళ్ళమ్మట నీళ్ళు జలజల టబ్‌లోకి రాలాయి.

8

మూడేళ్ళ రాజకుమార్ తోటలో ఆడుకుంటున్నాడు. పూల మొక్కల పక్కనుంచి అతడివైపు చూశాడు. ఆయా పద్మావతి అతడి పక్కనే వుంది.

సాయంత్రం సమయం. ఇంకా ఆలస్యం చేస్తే చీకటి పడుతుంది. చీకటిలో ఆ కుర్రాడిని పట్టుకుని గోడ దూకడం అంత సులువైన పనికాదు.

అమాంతంగా శివరావు వాళ్ళవైపు దూకాడు.

"దొంగ! దొంగ!!" అని అర్చింది పద్మావతి.

శివరావు ఆమె చెంపమీద బలంగా కొట్టాడు. ఆమె నేలమీద దబ్బలా కూలిపోయింది. రాజకుమార్‌ని అతడు ఎత్తుకుని ప్రహరీగోడవైపు పరుగెత్తాడు.

ఆయా కేకలు విని కొందరు నౌకర్లు పరుగెత్తుకొస్తున్నారు. శివరావు గోడ యెక్కి అటువైపుకు దూకాడు. మరుక్షణంలో అతడి మోపెడ్ రోడ్డుమ్మట వేగంగా వెళ్ళిపోయింది.

సెక్రెటరీ సుందరం అక్కడికొచ్చాడు. అంతా తెలుసుకున్నాడు.

"ఆమె మనల్ని క్షమించదు!" అన్నాడు సుందరం.

"మనం ఏం చెయ్యగలం?" అన్నాడొక నౌకరు.

సుందరం యింట్లోకి పరుగెత్తాడు. స్టూడియోకి ఫోన్ చేశాడు. వాళ్ళు మళ్ళా ఫోన్ చేస్తామన్నారు.

కాస్సేపట్లో చంపకమాల ఫోన్ చేసింది.

సుందరం వణుకుతూ రిసీవర్ని ఎత్తాడు.

"ఏమైంది?" అందామె.

"రాజకుమార్ని యెవరో ఎత్తుకుపోయారు" అన గల్గాడతను.

"మీరందరూ వుప్పరదున్నపోతుల్లా తిని ఏం చేస్తున్నారు?" అర్చిందామె.

"మమ్మల్ని తిట్టి లాభంలేదు. వెంటనే యేదో చెయ్యాలి" అన్నాడు సుందరం.

"షూటింగ్ మానేసి నేను వస్తున్నాను" అందామె.

మరో పదిహేను నిమిషాల్లో ఆమె వచ్చింది.

"నా బిడ్డను ఎవరు ఎత్తుకుపోయారు?" అర్చిందామె.

"అత కెవరో తెలియదమ్మా. పొట్టిగా, లావుగా వున్నాడు. పచ్చగా వున్నాడు" అంది పద్మావతి.

వెంటనే చంపకమాల పోల్చేసింది.

"వాడే! వాడే! శివరావు!" అందామె.

హాల్లో ఆమె అటూ యిటూ, పచార్లు చేస్తోంది. సుందరం, నౌఖర్లు హాల్లో నిలబడి వున్నారు.

టెలిఫోన్ మ్రోగింది. ఆమె రిసీవర్ని ఎత్తింది.

"హాలో!" అందామె.

"సుబ్బాయమ్మా, నీది తరగని ఆస్తి. నీ రాజకుమార్ నా దగ్గర వున్నాడు. అతడు నీ దగ్గరకు సజీవంగా రాడు" అన్నాడు శివరావు.

"శివా, వాడిని చంపొద్దు. నాకీ జీవితంలో యింక పిల్లలు పుట్టరు. ప్లీజ్ స్పేర్ హిమ్!" అందామె ఏడుస్తూ.

అటు వైపునుంచి అతడు వికటంగా నవ్వాడు.

"నా బాధ నీకు తెలియాలంటే అతడిని చంపాలి

అతడి శవాన్ని నీకు పాక్ చేసి పంపుతాను."

ఆమె మౌనంగా వుండిపోయింది.

"నా బిడ్డను నా కివ్వడానికి నీ కెంత కావాలి?" అడిగిందామె.

"నీ దగ్గరున్నదంతా యిచ్చినా వాడు బతకకూడదు!" అన్నాడతను.

"నీకేదో పిచ్చి పట్టింది. యూ ఆర్ మాడ్!" అందామె.

"సుబ్బాయమ్మా, ఏడుపు! జీవితాంతం యేడుస్తూ వుండు. అదే నాకు కావలసింది."

"నేను యేడిస్తే నీకేమొస్తుంది?"

"ఆనందం. హేపీనెస్!"

"నువ్వు పిశాచంగా మారావు. నువ్వు మనిషిలా ఉండాలని నా ఆశ."

"నీ ఆశలు ఫలించవు. ఆ సమయం దాటిపోయింది."

"శివా, ప్లీజ్, అతడిని వదిలేయి! నా ముద్దుల బిడ్డను నాకిచ్చేయి" వాపోయిందామె.

"పోలీసు రిపోర్టియ్యి. నన్ను పట్టుకోమను, నీ బిడ్డను రక్షించుకో!" అని అతడు రిసీవర్ని పెట్టేశాడు.

9

హాల్లో చంపకమాల పిచ్చిదానిలా తిరుగుతోంది. ఏం చేయాలి? తన బిడ్డను కాపాడాలి!

పోలీసు రిపోర్టిస్తే!

శివరావు పిచ్చివాడు. పోలీసులు యేదేనా చేసే లోపలో అతడు తన బిడ్డను హతమారుస్తాడు.

ఆ క్షణంలో కపాలీ పేరు ఆమెకు గుర్తొచ్చింది. కపాలీ తనకోసం యేదైనా చేస్తాడు. కపాలీ తనబిడ్డను

రక్షించవచ్చు!

రిసీవర్ ఎత్తి ఆమె విజిటింగ్ కార్డులో వున్న ఒక నంబర్ని తిప్పింది.

"హలో" అన్నారెవరో.

"మిస్టర్ కపాలితో మాట్లాడాలి" అందామె.

"ఆయన యిక్కడ లేరు."

ఆ జవాబు విని ఆమెకు యేడ్వాలనిపించింది.

"ఆయన యెక్కడున్నారు?"

"మీరు యెవరో చెప్పండి."

"ఐయామ్ చంపకమాల. అర్జంట్ విషయం గురించి ఆయనతో మాట్లాడాలి" అందామె.

"మీరు ఫోన్ దగ్గరే వుండండి."

ఆమె రిసీవర్ పెట్టేసింది. సెకన్లు, నిమిషాలు దొర్లి పోతున్నాయి. ఆమె హాల్లో పచార్లు చేస్తోంది.

"పోలీసు రిపోర్టివ్వడం మంచిది" అన్నాడు సుందరం.

"షటప్" అర్చిందామె.

అతడు నోరు మూసుకున్నాడు.

కాస్సేపట్లో టెలిఫోన్ మ్రోగింది. ఆమె ఆత్రంగా రిసీవర్ని ఎత్తింది.

"కపాలీ హియర్! చంపకమాలా, మీకేం కావాలి?"

"శివరావు అనేవాడు నా కొడుకుని యెత్తుకు పోయాడు. నా బిడ్డను చంపుతానన్నాడు. వెంటనే యేదో చేసి నా బిడ్డను కాపాడి, నాకు అప్పగించాలి" అందామె.

"మిస్ చంపకమాలా, శివరావు మాకు దొరికితే అతడిని చంపొచ్చా?"

చంపకమాల క్షణకాలం ఆలోచించింది,

"అతడిని చంపొద్దు. నా బిడ్డను కాపాడండి. అంతే నాకు కావల్సింది."

"మీరు ఫోన్ సమీపంలో వుండండి. మేం వెంటనే రంగంలోకి దిగుతాం" అన్నాడతను.

ఆమె రిసీవర్ పెట్టేసింది. గదిలో పచార్లు చేస్తోంది.

కపాలీ బజ్జర్ నొక్కాడు. ఏర్‌కండిషండ్ గదిలోకి మస్తాన్ పరుగెత్తుకొచ్చాడు.

"ఏమిటి బాస్?" అడిగాడతను.

"హోటల్ రిజిస్టర్లో మన మనిషి చూసిన మోపెడ్ ఎవరి పేరులో వుంది?"

"శివరావు పేరులో, సార్. అతడు రంజిత్‌నగర్‌లో వున్నాడు" అన్నాడు మస్తాన్.

సైలెన్సర్ అమర్చిన పిస్టల్ని కపాలీ తన కోటు జేబులో పడేసుకున్నాడు.

"పద, అక్కడకు వెళదాం" అన్నాడతను.

10

రోడ్డుమీద మెర్సిడిస్ కారాపి కపాలీ, మస్తాన్ కిందకు దిగారు. గేటు తోసుకుని లోపలకు వెళ్ళారు. ముందు తలుపు మూసివుంది.

హాల్లో రాజకుమార్ నేలమీద బోర్లా పడుకుని వున్నాడు. తీగల్తో అతడి కాళ్ళను శివరావు కట్టేశాడు. కాళ్ళను తీగలు కోయడం మూలంగా రక్తం కొద్దిగా చిమ్ముతోంది.

రాజకుమార్ భయంగా అతడివైపు చూస్తున్నాడు.

"నేనెవరో తెలుసా?" అడిగాడతను.

"తెలియదు" అన్నాడు రాజకుమార్.

"నీ అమ్మ మొగుడిని!"

"డాడీ!" అన్నాడు రాజకుమార్.

"నేను నీ డాడీని కాను. నీ డాడీ ఎవరో నీ తల్లికే తెలియాలి" అర్చాడతను.

పొడుగాటి మేకును అతడు రాజకుమార్ కుడిచేతి మీద గుచ్చాడు. సుత్తిని పైకి ఎత్తాడు. మేకు చర్మం లోంచి కిందకు దిగాలి!

"డాడీ!" అన్నాడు రాజకుమార్.

రాజకుమార్ బాధతో యేడుస్తున్నాడు.

అమాంతంగా సుత్తి మేకుమీదకు దిగింది. మేకు అతడి చేతిలోకి గుచ్చుకుపోయింది.

"అమ్మా!"అని అరుస్తూ యేడ్వసాగాడు రాజకుమార్.

ముందు తలుపును యెవరో పిచ్చిగా కొడుతున్నారు. సుత్తిని నేలమీదపడేసి శివరావు తలుపుదగ్గరకు నడిచాడు.

మేనక తనకోసం వచ్చి వుంటుంది!

అతడు తలుపు తెర్చాడు. కపాలీ, మస్తాన్ లోపలకు దూసుకొచ్చారు. కపాలీ రాజకుమార్ వైపు పరుగెత్తాడు. చేతిలో దిగిన మేకును పీకేశాడు. కాళ్ళకు కట్టిన తీగలను తొలగించాడు.

రాజకుమార్‌ని ఎత్తుకుని కపాలీ వెనక్కు నడిచాడు. శివరావు వైపు కోపంగా చూశాడు.

"శివరావు, నిన్ను చంపివుండేవాడిని, కాని యితడి తల్లి నిన్ను చంపవద్దని నాతో అంది. నిన్ను వదిలేస్తున్నాను" అని కపాలీ కారువైపు పరుగెత్తాడు.

మస్తాన్ కారును శరవేగంగా పోనిచ్చాడు. తోవలో డాక్టర్ శేఖర్ యింటిముందు కారు ఆగింది. కపాలీ ముందు తలుపును తట్టాడు.

డాక్టర్ భార్య తలుపు తెర్చింది.

"ఆయన నిద్రపోతున్నారు" అందామె.

"వెంటనే లేపు!" అరిచాడు కపాలీ.

కాన్సెపట్లో డాక్టర్ శేఖర్ వచ్చాడు. కపాలీ చేతుల్లో వున్న కుర్రాడికి ఇంజక్షన్ యిచ్చి, గాయపడిన చోట కట్టు కట్టాడు.

"కపాలీగారూ, మరేం ఫరవాలేదు. రెండు రోజుల్లో ఈ కుర్రాడు క్షేమంగా వుంటాడు" అన్నాడు డాక్టర్ శేఖర్.

పది నిమిషాల్లో కపాలీ కారు చంపకమాల యింటి ముందు ఆగింది. ఆమె కారువైపు పరుగెత్తుకొచ్చింది. అతడి చేతుల్లోవున్న బిడ్డను ఆమె ఆప్యాయంగా తీసుకుంది.

కపాలీ ఆమెవైపు నవ్వుతూ చూశాడు.

"రెండు మూడు రోజుల్లో అతను శుభ్రంగా వుంటాడని డాక్టర్ అన్నాడు" అన్నాడు కపాలీ.

చేతుల్లోవున్న కొడుకును ఆమె పిచ్చిగా ముద్దెట్టుకుంది.

"మీకు కావల్సింది ఇచ్చాను. నేను వెళ్ళొచ్చా?" అన్నాడు కపాలీ.

"మీరు వెళ్ళాలా?" అందామె.

"వెళ్ళొద్దా?" అడిగాడతను.

"ఇవాళ ఇక్కడే వుండండి. నాకెందుకో భయంగా వుంది" అందామె.

టెలిఫోన్ మ్రోగింది. ఆమె వెళ్ళి రిసీవర్ని అందుకుంది. రాజకుమార్ని కపాలీ తన చేతుల్లోకి తీసుకున్నాడు.

"హలో!" అందామె.

"హలో, రంజిత్ నగర్ నుంచి మేం మాట్లాడుతున్నాం. మా యిల్లు శివరావు యింటిపక్కనుంది. పిస్టల్ శబ్దం విని మేం ఆయన యింటికెళ్ళాం. ఆయన

షూట్ చేసుకుని చచ్చిపోయారు. ఆయన ఒక ఉత్తరం రాశారు. మీకు ఫోన్ చేసి ఆ ఉత్తరంలో రాసింది చదివి వినిపించమన్నారాయన" అన్నాడొకతను.

"శివరావు ఏం రాశాడు?" అడిగిందామె.

"చదువుతున్నా, వినండి. 'మై డియర్ చంపకమాలా, నన్ను క్షమించు. నన్ను చంపొద్దని నువ్వు ఆ వ్యక్తితో చెప్పావట. నీకంత ద్రోహం చేసినా నువ్వు నన్ను మన్నించగల్గావు. నా హృదయం పగతో నిండిపోయింది. నేను పిచ్చివాడిని అయ్యాను. అయినా నా ప్రాణాన్ని నువ్వు కాపాడి, నన్ను మన్నించినందుకు నిన్ను మెచ్చుకుంటున్నాను. ఈ జీవితంలో నే నింక నీ దగ్గరకు రాలేను. అందుకే పోతున్నాను. వచ్చే జన్మలో నీకు దగ్గరవాలని నా ఆఖరి కోరిక.

నీ శివరావు."

ఆమె వెక్కి వెక్కి ఏడ్వసాగింది. కపాలీ ఆమె దగ్గరకు వెళ్ళాడు.

"ఏమైంది?" అడిగాడతను.

"శివరావు ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడు" అందామె.

"శివరావు మీకేవిధంగా తెలుసు?" అడిగాడు కపాలీ.

ఆమె కపాలీవైపు సూటిగా చూసింది.

"దారి తెలియని మనిషి! నామీద పగ సాధించాలనుకున్నాడు. పగకంటె ప్రేమ గొప్పదని ఆఖరికి అతడు తెల్సుకున్నాడు. అతడి ఆత్మకు శాంతి చేకూరాలని మనం ప్రార్థించుదాం" అందామె.

—:అ యి పో యి ం ది:—